

[Indenrigsministeren]

Indenrigsministeriets opgørelse af de kommunale 1982-budgetter viser, at de samlede kommunale drifts- og anlægsudgifter vokser ca. 2,5 pct. fra 1981 til 1982.

Væksten i de udgifter, som er omfattet af rammehenstillingen, udgør imidlertid kun ca. 1,5 pct. Når der tages højde for det tekniske rammetillæg på 0,6 pct., viser det sig således, at regeringens henstilling om en realvækst-ramme på 1 pct. for 1982 er overholdt.

Regeringen agter i den kommende tid at optage forhandlinger med de kommunale organisationer med henblik på fastlæggelse af den kommunaløkonomiske politik for 1983.

Spm. nr. 59

Til *miljøministeren* (19/1 82) af:

Maisted (FP):

»Hvor mange sager har ministeriet kendskab til af tilsvarende karakter som Cheminovasagen, hvor myndighederne lægger vægt på at bevare arbejdspladser fremfor at følge miljøstyrelsens vejledende bestemmelser?«

Begrundelse

Hvis miljøloven skulle forvaltes ud fra princippet om lighed for loven, vil det være vigtigt at konstatere, hvor mange virksomheder der kan fortsætte deres produktion i Danmark.

Besvarelse (28/1 82):

Miljøministeren (Erik Holst):

Det må fastslås, at de vejledende bestemmelser fra miljøstyrelsen, som spørgeren henviser til, ikke er bindende regler, men vejledende retningslinjer, der er udgangspunkt for miljømyndighedernes vurdering af de konkrete sager.

Når miljømyndighederne træffer konkrete afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven, skal de ifølge miljøbeskyttelseslovens § 1, stk. 3, afveje to hensyn over for hinanden. På den ene side skal der lægges vægt på de ydre omgivelseres beskaffenhed og forureningens virkning på disse, men på den anden side skal der også lægges vægt på den pågældende virksomheds samfundsmæssige nytte og omkostningerne ved beskyttelsesforanstaltningerne.

Miljøstyrelsen har oplyst, at man ikke har nogen oversigt over, i hvor mange tilfælde samfundsmæssige eller økonomiske hensyn har ført til en lempelse af miljøkravene set i forhold til miljøstyrelsens vejledende bestemmelser på området.

Ifølge miljøbeslyttelsesloven skal nye forurenende virksomheder godkendes, mens virksomheder, der eksisterede ved miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden i 1974, ikke skal godkendes.

I Cheminovasagen har miljøstyrelsen imidlertid på grundlag af en omfattende gennemgang af virksomhedens miljømæssige forhold ment, at det rigtige ville være at påbyde A/S Cheminova inden for en relativt kort frist at søge en samlet miljøgodkendelse af den nuværende virksomhed, uanset at den er etableret før 1974. Dette er et vidtgående krav, der kun en gang tidligere er stillet til en erhvervsvirksomhed.

Når A/S Cheminovas ansøgning om miljøgodkendelse foreligger, skal Ringkøbing amtsråd tage stilling til, på hvilke vilkår virksomheden fremover kan producere. I den forbindelse skal amtsrådet foretage en § 1, stk. 3-afvejning. Amtsrådets afgørelse kan indbringes for miljøstyrelsen og miljøankenævnet.

Spm. nr. 60

Til *undervisningsministeren* (19/1 82) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren sørge for, at lærepladser til de unge ledige ikke går tabt på grund af reglerne for tilskud til ekstraordinære lære- og praktikpladser, der i nogle amter afskærer f. eks. detailhandlerne fra at få tilskud til lærlinge?«

Begrundelse

I et amt har man udfærdiget pointsystemer, der begunstiger EFG-praktikpladser og vanskeliggør tilskud til lærepladser i det håb, at nogle lærepladser derved ændres til praktikpladser. Men resultatet er ofte, at der slet ikke bliver nogen uddannelsesplads. En AIM-undersøgelse har bekræftet, at op mod halvdelen af alle små virksomheder udelukkende vil have lærlinge.

Besvarelse (28/1 82):